

vare saa nøie inde, ogsaa have kunnet seile, uagtet de have været saa strenge mod En, der har søgt at indpasse Endringsforslag i et System, han var aldeles imod. Det er altid meget lettere for dem, som fra Først til Sidst ere inde i det Grundlag, der foreligger, at sammenpasse saadanne Endringsforslag, end det er for den, som ikke vil gaae ind paa det foreliggende System. Jeg finder det virkelig at være en ligesvem Retfærdighedshandling, at jeg har gjort denne Bemærkning ligeoverfor den Strengthed, hvormed den ærede Ordfører igaar gif frem mod mig. Videre skal jeg for Diebliffet ikke bemærke.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at oplyse det ærede Medlem om, at det Forslag, der blev vedtaget ved 2den Behandling, og som har gjort denne Berigtigelse nødvendig, ikke er stillet af Udvalget, men af Krigsministeren. Udvalget havde vel seet, at der var en Berigtigelse at foretage, men det vilde ikke complicere Afstemningen ved 2den Behandling, idet man vidste, at der vilde komme en 3die Behandling efter, hvor Thinget ikke pleier at nægte saadanne formelle Berigtigelser. Derimod bør vistnok de Forslag, der blive stillede ved 3die Behandling, være fuldkommen correcte, for at de kunne vedtages.

Winther: Maafee jeg blot maa tillade mig den Bemærkning, at det er en yderligere Trøst for mig, naar Guderne kunne seile, thi da kan ogsaa en saadan svag Dødelig som jeg gjøre det.

Fallesen: Jeg vilde kun tillade mig at gjøre den Henstilling til det høie Thing, ikke at vedtage disse Sprogrettelser, som ere foreslaaede af Udvalgets Fleertal. Jeg kan slet ikke see, hvad der vindes ved, at man paa enkelte Punkter gjør en saadan Forandring, naar de tilsvarende Ord komme igjen paa andre Steder. For lettere at kunne forstaae Loven, er det ganske vist ikke nødvendigt at foretage saadanne Forandringer, thi Enhver veed ligesaavel, hvad en Cavalierist som en Rytter er, ja maafee endog bedre; thi en Cavalierist er en militair Rytter, medens en

Rytter ikke behøver at være Soldat. Det undrer mig, at de Herrer, naar de have villet skaffe disse fremmede Ord bort, da ikke have seet paa selve Lovens Titel, hvor der staaer: Udkast til Lov angaaende den danske Hærs „Organisation“ (Stemmer: Ordet Organisation er foreslaaet rettet til „Ordnung“) ja, jeg seer nu, at et saadant Forslag findes stillet i Slutningen, og det glæder mig for de Herrer, at de altsaa have undgaaet denne Feil. Naar man vil gjøre disse Sprogrettelser, saa skal man gaae ud paa at gjøre Sproget dansk og tydeligt. Men man bidrager ikke til Tydeligheden ved at forjage Ord, som Alle og Enhver kjende, især naar man beholder dem paa de halve Steder; derved skaber man snarere Forvirring. Man gjør i en vis Forstand ikke det danske Sprog nogen Tjeneste, naar man beholder tydske Ord, der ere skadelige for Sproget, fordi de have et vist dansk Snit; man beholder saaledes Ord som „Oberst“ og „Ritmester“, hvilke ere fuldstændig tydske, men de franske Ord: „Infanteri“ og „Cavalleri“ vil man fordrive, uagtet de staae med et aldeles fremmed Præg, og saa fordriver man dem ikke engang alle Steder, men kun paa enkelte. Man taler, som den ærede Ordfører sagde, om „Fodfolk“ men ikke om „Fodfolkbrigader“; derimod siger man: „Infanteribrigader“. — Da det jo igaar er lykkedes os at faae en Revision af denne Lov om 5 Aar, synes jeg, at der i Løbet af de mellemliggende Aar vil være rig Leilighed til paa det Næste at overveie disse og andre Sprogrettelser. Jeg troer derfor, at det vilde være det Heldigste, om vi for Diebliffet ikke indløbe os paa den.

Fermansen: I Anledning af den sidste ærede Talers Bemærkninger maa jeg beklage, at det ærede Medlem, der flere Gange har været med til at stille Forslag af denne Natur, ikke har rakt Haand til, at der nu kunde foreligge flere og bedre Rettelser end de, vi have været istand til at foreslaae. Jeg har yttret Ønsket derom til ham tidligere, men han har ikke fundet sig foranlediget til at efterkomme dette Ønske. Dette kan jeg kun beklage, da jeg gjerne havde ønsket, at vi kunde være komne